

De kunst van de behoedzaamheid

The art of precaution

Karen De Clercq*

Er zijn weinig mensen die zich dieper in het moeras van Taal durven wagen dan Liliane. Er zijn ook weinig mensen die dat zo behoedzaam doen, zo beheerst en met een nooit aflatende trefzekerheid, zich volkomen bewust van alle gevaar dat op de loer ligt. Als daar zijn: onvermijdelijke focusgewassen, negatieve laaghangende takken, linksperifere stenen op het pad en onheilspellende expletieven in het soppende water. Liliane draait er haar hand niet voor om. Ze weet waar de gevaren loeren en onverschrokken schrijdt ze verder, recht op haar doel af, terwijl ze haar volgers als een bedreven gids subtiel waarschuwt voor uitstekende wortels op het pad.

Het soort behoedzaamheid dat Liliane aan de dag legt in haar taalkundig werk werd al van in de vroege Oudheid als een deugd beschouwd. En terecht. Het maakt Lilianes werk fijnzinnig en gedetailleerd, anticiperend en voorspellend. Hip-ogende kompassen of appjes om de tocht doorheen het drasland te vereenvoudigen kunnen Liliane niet verleiden. Haar aanpak is daarom ook nooit minimalistisch of vluchtig. Liliane vaart niet zoals Columbus zonder het te weten naar Amerika, maar zoekt doelgericht zoals Livingstone naar de bron van de Nijl.

Gewapend met grondige kennis en analytische vaardigheden baant ze zich een weg door het dichte veen en zoekt ze alternatieve routes naar meer kennis van Taal. Op haar tocht werpt ze polders op om bedreigd land te beschermen en ontdekt ze krekken met blauwgeveugelde libellen en witte waterlelies, verborgen tussen het riet. Haar expedities monden uit in gedetailleerde kaarten die onvindbaar zijn op Google maps.

Ik wil je danken, Liliane. Om me te gidsen op mijn weg door het moeras. Om me de vrijheid te geven te duiken naar de minuscule negatiemossen onder de mattenbies. Om me te vergezellen bij dat duiken. Om me op te vissen. Om

*English translation below

me watertorkruid te tonen, gele plomp en andere vegetatieve rijkdom aan de waterkant.

Morgen trek je nieuwe laarzen aan, Liliane, begeef je je op een nieuw pad, maar er is nog veel te ontdekken en in kaart te brengen. Ik blijf je reisverhalen volgen. Laat maar horen als je er nog eens samen op uit wilt. Mijn expeditiemateriaal staat alvast klaar.

[English translation]

Few people dare to venture deeper into the swamp of Language than Liliane. Few people do this so precariously, with such mastery and unfailing accuracy, fully aware of all dangers lying ahead. As there are: inevitable focus crops, negative low hanging branches, left peripheral stones on the path and ominous expletives in the sopping water. Liliane can handle them. She knows where the dangers lurk and bravely strides on, straight towards her goal, while subtly warning her followers, as a skilled guide, for protruding roots on the path.

The kind of precaution that Liliane displays in her linguistic work has been considered a virtue since early antiquity. And rightly so. It makes Liliane's work delicate and detailed, anticipatory and predictive. Hip-looking compasses or apps to facilitate the journey through the marshlands cannot seduce Liliane. Her approach is therefore never minimalist nor superficial. Liliane does not sail unknowingly to America like Columbus, but searches actively for the source of the Nile like Livingstone.

Armed with thorough knowledge and analytical skills, she makes her way through the dense peat bog and looks for alternative routes to a better knowledge of Language. On her journey she throws up polders to protect endangered land and discovers creeks with blue-winged dragonflies and white water lilies, hidden among the reeds. Her expeditions lead to detailed maps, untraceable on Google maps.

I want to thank you, Liliane. For guiding me on my way through the swamp. For giving me the freedom to dive to minuscule mosses of negativity under the lakeshore bulrush. For joining me in diving. For picking me up when I tripped. For showing me fine leaf water dropwort, yellow water-lilies and other riches on the waterfront.

Tomorrow you'll put on new boots, Liliane, you'll be walking a new path, but there's still a lot to discover and map out. I will continue to follow your travel stories and maps. Let me know if you want to go out exploring together again. My expedition gear is already packed up.